

Před zápasem, ve kterém jsme mohli definitivně završit dosavadní úspěšné tažení a potvrdit postup do 1.ligy, jsme byli poměrně optimističtí. Na tradiční mokrou přípravu na Lihovaru se dostavil i třebíčský odchovanec a nyní opora hostů Michal Novotný a blahopřál nám k postupu s tím, že budou hrát kvůli různým personálním problémům v šesti.

Ráno se ukázalo že nelhal, pouze nevěděl, že jednomu ze spoluhráčů panu Navrátilovi onemocní partner na jakýsi karetní turnaj a z nedostatku lepší zábavy přijede také. Takže hosté nastoupili v sedmi a vedli jsme 1:0 z výkopu. To nebývá vždy až taková výhoda, protože to slabší družstvo obvykle spíše zmobilizuje. Tak se stalo i tentokrát a když se mne po více než hodině hry přišel Vojta Plát jako kapitána disciplinovaně zeptat, zda má přijmout nabídku remízy, byl jsem nucen jej přesvědčovat, ať hraje dál. V té době se již stahovala mračna nad pozicí Milana Smištíka, kterému se zahájení opravdu zle nepovedlo, utrpěl nejprve poziční a pak i materiální ztráty, a bez figury a jakékoli kompenzace za ni se musel vzdát. Na dalších deskách přitom v té době nebylo vidět nic hmatatelného. Postupem času se však přece jen začala projevovat naše ratingová převaha na 5. až 7. šachovnici a Pepa Kratochvíl i Vlasta Píza postupně získali poziční převahu, tu přetavili v materiální a dovedli své partie s přehledem do vítězného konce. To umožnilo přijmout remízu Vojtovi i Petru Buchníčkovi, který ji předtím byl rovněž nucen odmítnout. A protože již dříve skončila po zajímavých taktických zápletkách remízou partie Evy Kulované, měli jsme 4,5 a mohli sdělit momentálně chorému předsedovi, že může poslat bečku Bernarda, kterou za postup slíbil. Ta opravdu za chvíli dorazila, následně vítězně ukončil těžkou poziční přetlačovanou i Vláďa Uher a mohla začít spokojená konzumace.